

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 830/23

ע"פ 1415/23

לפני :
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ע' גרוסקופף
כבוד השופט א' שטיין

המערערות בע"פ 830/23
והמשיבות בע"פ 1415/23 :
1. סאוסן קסיס
2. שורוק קסיס

נ ג ד

המשיבה בע"פ 830/23
והמערערת בע"פ 1415/23 :
מדינת ישראל

ערעורים על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
10.1.2023, בת"פ 39933-05-21, שניתן על-ידי כבוד השופט
א' פורת

תאריך הישיבה : י' באייר התשפ"ג (1.5.2023)

בשם המערערות בע"פ 830/23
והמשיבות בע"פ 1415/23 :
עו"ד מטאנס זידאן

בשם המשיבה בע"פ 830/23
והמערערת בע"פ 1415/23 :
עו"ד אפרת גולדשטיין רוזן

בשם שירות המבחן : עו"ס סיון קוריס

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. ערעורים מזה ומזה, על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה, בת"פ 39933-05-21 (השופט א' פורת), מיום 10.1.2023, שבגדרו נגזר על כל אחת מן המערערות בע"פ 830/23 (המשיבות בע"פ 1415/23), סאוסן ושורוק קסיס, עונש של 5 וחצי שנות מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצר); 12 חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים, לבל תעבורנה עבירת התעללות בקטין או בחסר ישע לפי סעיף 368 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), או עבירת תקיפת קטין או חסר ישע לפי סעיף 368 לחוק העונשין;

6 חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים לבל תעבורנה עבירת תקיפה סתם לפי סעיף 379 בחוק העונשין; וקנס בסך של 5,000 ₪, או חודש מאסר נוסף תמורתו.

רקע

2. ביום 21.3.2022 הורשעו סאוסן ושורוק קסיס – אם ובתה – בביצוע 7 עבירות של התעללות בקטין או בחסר ישע, בצוותא, לפי סעיף 368 סיפא לחוק העונשין; ובביצוע עבירה אחת של תקיפת קטין על-ידי אחראי, בצוותא, לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין. לצד זאת, הורשעה סאוסן בביצוע 7 עבירות של תקיפת קטין על-ידי אחראי, וכן ב-2 עבירות של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין. שורוק הורשעה בנוסף, ב-3 עבירות של התעללות בקטין או בחסר ישע לפי סעיף 368 סיפא הנ"ל, וכן ב-13 עבירות של תקיפת קטין על-ידי אחראי, לפי סעיף 368ב(א) סיפא הנ"ל.

3. תיאור העובדות, כפי שנקבעו על-ידי בית המשפט המחוזי, חושף מסכת התעללות קשה ואכזרית, פיזית ונפשית; תיאורי זוועה שהדעת אינה סובלת. במסגרת עבודתן במעון יום לפעוטות, שהופעל בביתה של סאוסן בפסוטה, התעללו היא ובתה שורוק, בתשעה פעוטות שהיו תחת אחריותן, ותקפו אותם. העבירות, המתועדות בצילומי וידאו, כללו הטחת הפעוטות ברצפה; טלטולים עזים; מכות מסוגים שונים – לרבות פגיעות ישירות בראשם של הפעוטות, באגרופים ובבעיטות.

4. במשך כחצי שנה, בין חודש נובמבר 2020 לחודש מאי 2021, כך היתה שגרת יומם של הפעוטות. יום הגיעו למעון, ולא ידעו האם, מתי ומדוע תכלנה בהם סאוסן ושורוק את זעמן. הסרטונים מלמדים על התנהלות אלימה, סדרתית ומתמשכת. בעוצמה רבה הוכו הפעוטות על-ידי סאוסן ושורוק, לעיתים בתגובה לביצוע פעולות בסיסיות שמשום מה היו למורת רוחן של השתיים, כמו עשיית צרכים בחיתול או פליטת אוכל לאחר ארוחה. לעיתים הפליאו סאוסן ושורוק את מכותיהן בפעוטות, כך סתם, ללא שום 'סיבה' נראית לעין. נוסף על האלימות הפיזית, ביצעו סאוסן ושורוק גם מעשה של התעללות נפשית בפעוטות שהיו תחת אחריותן, בכך שהשליטו אווירה קשה, אלימה ומפחידה במעון, בפעולות אגרסיביות רבות שביצעו, ובכך שאילצו את הפעוטות להחשף, פעם אחר פעם, למסכת ההתעללות הקשה.

5. על מנת לסבר את האוזן, אחזור על מספר אירועים שצוינו בהכרעת הדין, מתוך שורה ארוכה מאוד של מעשי התעללות ותקיפה. ביום 16.11.2020, הכתה סאוסן את הפעוט ו"ח בראשו, בתגובה לכך ששלח יד לעבר פעוט אחר. תחילה משכה בידו בחוזקה, ולאחר שהתיישב סטרה לו בראשו בעוצמה רבה, גופו היטלטל, עד שאיבד את שיווי

משקלו ונפל לרצפה. באופן דומה פעלה סאוסן כלפי ו"ח, ביום 30.11.2020, כאשר משכה בשיער הפעוט בחוזקה ובעטה ברגלו, שעה ששיחק במטבחון הילדים.

6. ביום 22.2.2021, יושבה סאוסן על כיסא והחזיקה בידיה את הפעוט ש"ג, טלטלה את גופו ואת ראשו בעוצמה, מצד לצד, במשך מספר שניות, סטרה לו על פניו, וכפתה אותו בשעה שניסה להימלט בבכי מאחיזתה, ללא הועיל; לאחר מכן, הגדילה עשות והכתה אותו בגופו מספר פעמים. כל זאת, לעיני שורוק ובנוכחות יתר הפעוטות במעון.

7. ביום 10.3.2021, ביצעו סאוסן ושורוק בפעוט א"ש מעשי אלימות רבים, עד כי ניתן לומר, למרבה הבושה והצער, כי הפך לשק החבטות שלהן. תחילה, אחזה סאוסן בידו בחוזקה, הניפה אותו באוויר והטיחה אותו במזרון, משל היה בובת משחק. לאחר מכן, הפלתה בו את מכותיה שלוש פעמים. כשסיימה סאוסן, ניגשה שורוק אל א"ש, עת ישב על הספה, אחזה בחוזקה בידו וברגלו, הניפה אותו באוויר תוך כדי טלטולו והטיחה אותו בחוזקה על המזרון. סמוך לאחר מכן, בעת ששכב א"ש, כשפניו מופנות אל המזרון, ניגשה אליו שורוק פעם נוספת, חבטה בראשו בידה מספר פעמים, והכתה אותו בפלג גופו העליון. באותו יום עשתה שורוק מעשי אלימות גם כלפי הפעוטה ל"ש – הרימה אותה, סטרה על פניה, הטיחה אותה ברצפה וחבטה בעוצמה רבה בחלקו האחורי של ראשה. מספר דקות לאחר מכן, הרימה אותה שוב, הטיחה אותה במזרון, כשהיא אוחזת בחוזקה בשערה ומצמידה את ראשה למזרון מספר פעמים.

8. באירוע התעללות שהתרחש למחרת היום, 11.3.2021, הושיבה סאוסן את ש"ג בכוח על הרצפה, תוך שהיא לוחצת את גופו כלפי הרצפה, לבל ינסה להשתחרר מאחיזתה. לאחר מכן הרימה אותו באוויר, הטיחה אותו ברצפה בחוזקה, אחזה בכתפיו וטלטלה את גופו מצד לצד מספר פעמים, ואגב כך הכתה בכתפיו ובגבו. לאחר שהחל לזחול על הרצפה, תפסה אותו שורוק, הרימה אותו, והטיחה אותו בספת הילדים. כשניסתה לנגב את פניו, התנגד ש"ג למעשיה, ובתגובה הכתה אותו שורוק ברגליו 4 פעמים. ש"ג ירד מן הספה והחל לזחול, אך שורוק שבה ותפסה אותו בחוזקה, הרימה אותו תוך שהוא משתולל בחוסר אונים, הטיחה אותו על הספה, והכתה אותו בגופו מספר פעמים. שניות בודדות לאחר מכן, כאשר ניסה ש"ג לרדת מהספה, הצמידה אותו שורוק בכוח לספה וחבטה בראשו. מספר דקות לאחר שסיימו לתקוף את ש"ג, ביצעו סאוסן ושורוק מעשי אלימות קשים בא"ש, שכללו טלטול, הטחה ברצפה, הנפת הפעוט כאשר רגליו מופנות כלפי מעלה, וראשו כלפי מטה, תוך הכאתו במכות נמרצות, בפלג גופו העליון, בגבו ובראשו. מכות אלה נמשכו עד אשר ראשו נשמט לאחור. על מקרים מסמרי שיער אלו, נכתב בהכרעת דינו של בית המשפט המחוזי: "האלימות שהופעלה כאן כלפיי שני פעוטות, באופן סדרתי, מתמשך, וחסר חמלה, מגבשת מעבר לספק סביר את עבירת

ההתעללות. גם מצפייה בסרטוני מצלמות האבטחה ניתן לראות את העוצמה של הכוח שהופעלה על הפעוטות, את חוסר האונים ואת פערי הכוחות, את יסוד ההשפלה ואת האימה ששררה גם בקרב הפעוטות שאך צפו במתרחש".

9. ביום 16.3.2021, ביצעו סאוסן ושורוק שורה ארוכה של מעשי אלימות כלפי א"ש במשך כ-40 דקות, כל זאת בשל 'חטאו' של הפעוט – שהתקשה להירדם בשעת מנוחת הצהריים. תחילה הכתה בו סאוסן מכות נמרצות בגבו ובראשו, עת שכב על בטנו ופניו כלפי המזרון; לאחר מכן אחזה בידו וברגלו, הניפה אותו באוויר, הטיחה אותו במזרון והכתה אותו מספר פעמים נוספות, בגבו ובישבנו. לאחר שסיימה סאוסן, הגיע תורה של שורוק, אשר הרימה אותו, הטיחה אותו במזרון והכתה בו אף היא בגבו. למגינת הלב, המטפלות לא הסתפקו בכך; בהמשך, שורוק ניגשה אל א"ש כשהוא שוכב פרקדן וממרר בבכי, הרימה אותו, הטיחה אותו במזרון, והכתה אותו נמרצות; גם זעקות העולל לא הביאו להפסקת האלימות, ולא חדרו את ליבה האטום. כשסיימה שורוק להתעלל בו, שבה סאוסן והכתה בגופו ובראשו וכמו כן משכה בשערו.

10. ביום 30.3.2021, ביצעה שורוק מספר מעשי אלימות כלפי הפעוטה ל"ש. בעת שהפעוטה ישבה על הרצפה, בעטה שורוק ברגלה השמאלית. לאחר מכן הרימה אותה בכוח, והושיבה אותה על הספה. ביושבה על הספה, ניסתה הפעוטה להוריד את גרבה מרגלה, אך הדבר היה לצנינים בעיני סאוסן, וזו בעטה בראשה בחוזקה וללא רחם. ביחס לאירוע זה צוין בהכרעת הדין כי "בעיטה עם רגלה ונעלה של [סאוסן] בראשה העדין של הפעוטה היא פעולה בעלת אכזריות יתרה. צפייה בסרטון אינה מעלה ספק בלב הצופה בדבר האופי המשפיל שיש לה".

11. ביום 19.4.2021, עת שכב א"מ במיטתו, אז תינוק כבן 8 חודשים בלבד, אחזה בו שורוק בחוזקה והטיחה אותו במזרון. בהמשך נענעה את מיטתו בחוזקה בעודו מיטלטל וגרמה לו מכאוב. על כך נכתב בהכרעת הדין, כי יש לבחון את מעשיה "גם בשים לב לגילו הרך וחוסר הישע בו הוא נתון בשלב כה מוקדם של חייו".

12. ביום 20.4.2021, ביצעה סאוסן מעשי אלימות רבים כלפי התינוקת ו"ע: טלטלה את גופה בחוזקה, מספר רב של פעמים, ובמשך זמן רב הצמידה אותה לגופה בעודה יושבת, ואחר זאת הטיחה אותה על רגליה. ביום המחרת, 21.4.2021, 'זכה' ש"ג לנחת זרוען של סאוסן ושורוק. תחילה הטיחה אותו סאוסן בספה, הכתה אותו בראשו פעם ופעמיים, הרימה אותו בכוח תוך שהיא מעקמת את ידו, ולבסוף דחפה אותו ממנה והלאה, ככלי מאוס. כל זאת עשתה סאוסן באכזריות רבה, כשש"ג בוכה לנגד עיניה. סמוך לאחר מכן, התיישב הפעוט על הספה ובכה. שורוק התיישבה בסמוך אליו, וכאשר

ניסה לקום מן הספה, אחזה בכתפיו בכוח, ואז משכה בשיערו וטלטלה את ראשו במהירות ובנמרצות, אנה ואנה. מספר שניות לאחר מכן היטה הפעוט את גופו כלפי מטה, ובתגובה, אחזה שורוק בחוזקה בשיערו, וטלטלה את ראשו עוד שלוש פעמים. כך שבה ופעלה שורוק בחלוף מספר דקות.

13. למחרת, ביום 22.4.2021, היה זה תורה של הפעוטה ל"ש לספוג אלימות אכזרית ויחס משפיל ומבזה. בשעת הארוחה, הלמה בה שורוק במכת אגרוף בראשה; זה היה 'שכרה', על כך שהוציאה מפיה מזון, למורת רוחה של שורוק. כתוצאה מהמכה התנדנדה ל"ש ובכתה. כעבור דקה, ניקתה שורוק את פיה של ל"ש במפית, תוך שהיא מצמידה בכוח את המפית לפיה, משך כ-8 שניות, בזמן שהיא נחנקת, ולאחר מכן צורחת בבכי. בהמשך, ניצרה אותה שורוק והכתה אותה בידיה ובראשה. בחקירתה, כשנשאלה שורוק מדוע פעלה כך, השיבה בקור רוח: "דפקתי לה בראש, מה היא מתה? [...]" מה ראית אותה נפלה או מתה?". עוד באותו יום תקפה שורוק גם את הפעוטה פ"ע, בפניה ובידה, ולאחר מכן אחזה בה בחוזקה, הרימה אותה והטיחה אותה במזרון.

14. בחלוף יממה, ביום 23.4.2021, נאלץ הפעוט ש"ג להתמודד שוב עם מעשי הזוועה, הפעם מצד סאוסן. בשעה שעמד בין רגליה, ובכה, ובעודה מסתכלת במכשיר הטלפון הנייד, הכתה סאוסן בראש הפעוט מספר פעמים, אחזה בשערו, טלטלה את ראשו, ולבסוף אחזה בשתי ידיו וניצרה את גופו. בחלוף דקה, עודנה מסתכלת בטלפון הנייד, תפסה את שערו של ש"ג, ניצרה את ראשו והכתה אותו מספר פעמים בראשו, בעודו ממרר בבכי. מיד לאחר מכן, הניחה סאוסן את הטלפון הנייד על השולחן, אחזה בכתפיו של ש"ג, טלטלה את גופו מספר פעמים והכתה שוב ושוב בראשו. לאחר מכן הריחה את ישבנו, הדפה אותו ממנה, וכעבור כדקה הכתה אותו מספר פעמים בחוזקה בישבנו, תפסה באוזנו ובכתפו, ונענעה את גופו בחוזקה מספר פעמים.

15. ביום 26.4.2021, ביצעו סאוסן ושורוק צבר של מעשי אלימות, אכזריים ומבזים, כלפי 4 פעוטות. באותו יום מר ונמהר, כילו סאוסן ושורוק את זעמן בפעוט ש"ג, הכו אותו בראשו ובכתפיו שוב ושוב, טלטלו אותו בחוזקה והטיחו אותו ברצפה. בין לבין, תפסה סאוסן את א"ש, הפילה אותו למזרון, והכתה אותו בישבנו ובראשו. מאוחר יותר, כששהה על המזרון, הכתה שורוק בראשו ובגבו, מכות נמרצות; וכאשר ישב על ספת הילדים, התקרבה אליו שורוק בפתאומיות, ובאכזריות שקשה לתאר, בעטה בראשו עם רגלה. באותן שעות, כששורוק האכילה את הפעוטה ל"ש, הוציאה הפעוטה את המאכל מפיה, ובתגובה הכתה אותה שורוק בשתי מכות אגרוף בראשה. ל"ש נהדפה אחורנית והחלה לבכות. מתייעוד הוידאו ניתן לראות עוד, כי בשעה 14:24 הכתה שורוק פעוט

שלא זוהה בסרטון, תחילה במכות חזקות בשני צדי ראשו, ולאחר מכן באמצעות צעצוע שהרימה מהרצפה.

עיקרי גזר הדין של בית המשפט המחוזי

16. ביום 10.1.2023, נגזר דינן של סאוסן ושורוק. קודם שפירט את תוכן התסקירים בעניינם של 7 פעוטות נפגעי העבירה, הבהיר בית המשפט המחוזי, כי עורכות התסקירים ציינו כי לא כל הנזקים נראים כעת, ושלפגיעות שחוו הפעוטות, בגיל כה מוקדם בחייהם, "עלולות להיות השלכות על מבנה האישיות שיכול ויפרצו דרך תסמינים שונים, גופניים ורגשיים, גם בעוד שנים".

17. מהתסקיר בעניינה של ל"ש עולה כי היא מאובחנת כסובלת מעיכוב התפתחותי רב-תחומי, עם לקות שפתית תקשורתית, ולמרות שצוין שלא ניתן לדעת בוודאות אם העיכוב נגרם כתוצאה מהפגיעה, קיים בסיס לסברה שיש קשר בין הדברים. כעולה מהתסקיר, הוריה דיווחו כי בתקופת שהייתה במעון הפכה לחסרת שקט, והתגלו אצלה קשיי שינה, התקפי חרדה והתפרצויות זעם. הקטינה החלה בטיפול פסיכולוגי, ולפי עדות הפסיכולוגית, טיפול זה צפוי להיות ממושך. מהתסקיר בעניינה של י"א עולה כי הוריו הבחינו ברגסיה בהתפתחותו בחודשים שבהם שהה במעון, וכי הוא מתקשה להירדם וסובל מהתפרצויות זעם. י"א הועבר למעון אחר, שם התנהג באלימות והפגין קשיי השתלבות. הקטין נמצא אף הוא בהליך טיפול פסיכולוגי, והוריו הדגישו את רגשות האשם המלווים אותם. מהתסקיר בעניינה של א"מ, עולה כי בעת שהותו במעון, הפגין קשיים בהירדמות, וגם ירד במשקל. ביחס להורים, צוין כי: "הם מרגישים בושה ואשמה על כך שלכאורה 'נרדמו בשמירה' [בכך] שהפקידו את בנם בידי שתי מטפלות מתעללות, ובעודו בגן, שהו במקום עבודתם". ההורים תיארו שהם סבלו מהפרעות שינה קשות בחודשים הראשונים לאחר חשיפת הפרשה, ונאלצו להעדר מעבודתם לעיתים תכופות. כיום הפעוט מפגין פחד מזרים, הפרעות שינה ורגישות יתר בדפוסי אכילה; שירות המבחן מעריך כי בעניינה של הפעוט א"מ, ניתן יהיה להבחין בהשלכות ההתפתחותיות והנפשיות הרגרסיביות של מעשי ההתעללות, רק בעוד מספר שנים. בעניינה של ו"ע צוין כי למעט סימנים של אי-שקט והתעוררות בבכי באמצע הלילה, מצבה של הפעוטה תקין. עורכת התסקיר הוסיפה כי נוכח גילה, תסמינים עלולים להופיע בהמשך חייה. אמה תיארה שהיא חווה תחושות אשמה קשות, אובדן אמון באנשים ועליה בחרדה, וכי השפעת הפרשה ניכרת גם על אחיה הגדולים של הפעוטה. בעניינה של א"ש צוין כי לאחר כניסתו לגן חלה נסיגה בדיבור, נצפתה ירידה במשקל, והחלו הפרעות שינה, חרדה מפני זרים והתנהגויות אגרסיביות. עוד צוין, כי טרם חשיפת הפרשה הוריו שמו לב לסימנים כחולים ברגליו של הפעוט, ולדימום מהאף, ודיווחו שהפעוט נמצא בבדיקות ובמעקב

רפואי מאז. האם דיווחה כי חוותה התמוטטות רגשית, ואף נאלצה לפנות לטיפול רגשי ולטיפול פסיכיאטרי בעקבות הטראומה. עוד עולה מהתסקיר, כי הוריו של א"ש טענו שנפגעו כלכלית בעקבות הוצאות על טיפולים רגשיים ורפואיים, וכן בשל הפחתה בשעות עבודתה של האם, לצורך טיפול בבנה.

18. בעניינה של פ"ע צוינו שינויים בהתנהגותה, ביניהם קשיי שינה, התקפי זעם, זריקת חפצים, ושינויים בהרגלי אכילה. בעקבות תחושתם של ההורים, כי משהו שלילי מתרחש במעון, הוציאו את בתם טרם חשיפת הפרשה. הפעוטה אמנם השתלבה במעון אחר, ומהתסקיר עולה כי מאמצי השיקום עולים יפה, אולם הפעוטה עדיין מפגינה התנהגות אגרסיבית ואלימה כלפי סביבתה, כמו גם פחד מזרים, ואף אובחנה עם קושי בוויסות תחושותי והתנהגותי. בעניינה של ש"ג צוין כי בתקופת שהותו בגן הרבתי אמו לפקוד את רופא הילדים בשל סימפטומים גופניים שונים, וכן צוין כי חלו שינויים דרסטיים בהתנהגותו של הפעוט, שהיה חוזר מהמעון בוכה, צורח וחסר שקט. החל מתקופה זו ביטא התנהגות אגרסיבית ואלימה, והחלו הפרעות אכילה ושינה, ופחד מזרים. עוד צוין כי "כאשר שמה לב שבנה חוזר מהמעון עם אודם בלתי מוסבר בעין ועם אישון מרצד, לא יכלה עוד לשאת את אי הוודאות ואת החשש כי בנה עובר משהו לא טוב, והקליטה את הנעשה בגן". אמו של ש"ג היא שחשפה את מעשי האלימות הקשים, וחרף לחצים שהופעלו עליה, אזרה אומץ והגישה תלונה במשטרה. מן התסקיר עולה כי השלכות ההתעללות ניכרות בש"ג, הוא נמצא בבירורים רפואיים, ואף עבר בדיקות C.T ובדיקות M.R.I. זאת ועוד, בבדיקות ראייה נמצא כי הפעוט סובל מצניחה בעין שמאל, וייתכן שאף משיתוק בעצב העין ופעולת יתר של השריר. צוין, כי בשל פגיעה בשמיעה ובשלד – צפויות לו התערבויות רפואיות. נוסף על כך, תוארו השלכות הפגיעה על התא המשפחתי, ובכלל זה, הטראומה המשנית שעברו ההורים, ותחושות האשמה הקשות מנשוא. האב עבר התמוטטות נפשית עם חשד לסימפטומים פוסט-טראומטיים, אחיותיו הגדולות החלו לפחד, ואף הן סובלות מבעיות רגשיות מאז המקרה. האם איבדה את מקום עבודתה, בשל היעדרויות רבות כתוצאה מטיפול ובדיקות, וכן מחמת איחורים בבקרים. האם אובחנה כסובלת מפוסט טראומה בעצמה, וסיפרה על איומים שחוותה מצד משפחתן של סאוסן ושורוק כתוצאה מחשיפת הפרשה.

19. בגזר הדין צוינה גם עדותה של אמו של ש"ג אשר העידה, כי "עובר לכניסתו למעון [בנה] היה תינוק בריא וחייכן, וכי בעקבות מעשיהן של הנאשמות הוכר כנכה". האם הוסיפה וסיפרה, כי "מאז האירועים ש"ג לא ישן בלי תרופות, סובל משיתוק בעצב העין ואיחור התפתחותי ואובחן כסובל מתסמונת פוסט טראומטית, וכי הוכר עם נכות בשיעור 75%. בעדותה שבה על בקשתן של המשפחות, כפי שהיא אף מופיעה בתסקירים, למצות את הדין עם סאוסן ושורוק נוכח הנזקים הרבים שגרמו.

20. בית המשפט המחוזי ציין את הפגיעה בערכים המוגנים הרבים, בהם "זכותם של הפעוטות לכבוד, לשלמות הגוף והנפש, וכן פגיעה ביכולת ליתן אמון בגורמי טיפול לגיל הרך ובמסגרות חינוך והפרה של חובות המטפלות האחריות, לשמור על שלומם, ביטחונם ורווחתם של הקטינים שבאחריותן". בית המשפט הוסיף, כי – "הנאשמות [...] פגעו בגופם ובנשמתם של פעוטות רבים, חסרי ישע, השרו עליהם פחד ותחושת חוסר ביטחון, כל זאת במעשים שנפרסו על פני כחצי שנה, תקופה ארוכה ומשמעותית".

21. בבחינת נסיבות ביצוע העבירות, התייחס בית המשפט אל הנסיבות החמורות של מעשי תקיפה והתעללות הנעשים על-ידי מטפלות שאמונות על טיפול בפעוטות, ברווחתם ובשלומם, והכל תוך הטלת אימה, ביזוי והשפלה. עוד ציין בית המשפט, כי מסכת ההתעללויות נעשתה, בחלקה הגדול, בשותפות, כאשר חלק מהמעשים בוצעו בצוותא ממש, כשפעם סאוסן דומיננטית יותר, ופעם שורוק. ביחס לשותפותן בהתעללות, צוין כי לסאוסן מעמד גבוה יותר, אך לשורוק חלק גדול יותר בביצוע העבירות. בית המשפט המחוזי שב והדגיש את הנזק שנגרם לפעוטות, כפי שהוא משתקף מהתסקירים, ואת הפגיעה המשנית במעגל המשפחתי. מכל אלה הסיק בית המשפט המחוזי, כי הפגיעה בערכים המוגנים נמצאת ברף הגבוה.

22. מנגד, הביא בית המשפט המחוזי בחשבון את הלחץ הנפשי שבו היו שרויות סאוסן ושורוק, כמו גם טענותיהן לקשיים רפואיים אשר דרדרו אותן לביצוע המעשים. יחד עם זאת, בית המשפט סירב לתת לכך משקל משמעותי בקביעת העונש ההולם, נוכח בחירתן שלא לחדול מטיפול בפעוטות, משחשו שאינן מסוגלות לשלוט במעשיהן. על כך הוסיף: "שתי הנאשמות פיתחו קהות חושים עד שכלל לא ראו דופי במעשי ההתעללות שעשתה אחת בנוכחות האחרת, ודומה שאיבדו כל חמלה המתחייבת בטיפול בפעוטות רבים. משלא נמנעו מהטיפול בפעוטות, חרף מצבן המתדרדר, עליהן לשאת במלוא חומרת מעשיהן".

23. בשלב הבא, פנה בית המשפט המחוזי לסקירת הפסיקה הרלבנטית, וציין את מגמת ההחמרה בשנים האחרונות בעבירות מסוג זה – הן בחקיקה, הן בפסיקה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה אחד לסאוסן ולשורוק, בנימוק שלפיו "בהתאם לאחידות הענישה, תוך שקילה כי [שורוק] הורשעה ביותר עבירות ובחלופות חמורות יותר, ומאידך יש לתת את הדעת לבכירותה של [סאוסן], בגיל ובהיותה מנוסה, ותיקה [מן שורוק] – בתה. [מסאוסן] היה מצופה לעצור את המעשים – ביחוד של בתה, ולא לאטום עיניים ואזניים מהם". מתחם הענישה – שבהתאם לעמדת שני הצדדים נקבע ביחס לכל העבירות – הועמד על בין 5 ל-7 שנות מאסר, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

24. אחר זאת, ציין בית המשפט המחוזי את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, שיש בהן להשפיע על גזירת העונש – לקולא. בכלל זה, ציין בית המשפט את הודאתן של המערערות בעובדות כתב האישום המתוקן, מה שהוביל לחיסכון בזמן השיפוט; עברן הנקי של המערערות עובר לביצוע מעשי ההתעללות; היותן עצורות, תחילה במעצר מאחורי סורג וברית, ולאחר מכן בפיקוח אלקטרוני; הפיכתה של שורוק לאם מאז קרות האירועים, והפגיעה הצפויה במשפחתה ובבתה הפעוטה; להבעת החרטה, לבקשת הסליחה ולהפקדת סכום של 50,000 ₪ מבעוד מועד, כפיצוי לנפגעי העבירה; ולבסוף, לנסיבות חייהן המורכבות, כפי שהשתקפו ממסמכים שונים שהוגשו, מתסקיר שירות המבחן בעניינן, ומעדות המומחה מטעם ההגנה.

25. מנגד, שקל בית המשפט המחוזי את הצורך להעביר מסר מרתיע כלפי מי שנוטל על עצמו את האחריות לטפל בקטינים ובחסרי ישע, לבל יפגע בהם. עוד הוסיף בית המשפט "כי בעת האחרונה שכיחות העבירות גדלה באופן מדאיג והדבר מחייב את בתי המשפט להרתם כדי למנוע את הישנות המעשים במקומות ובזמנים אחרים".

26. על יסוד האמור, נקבע כי העונש שיש להשית על סאוסן ושורוק צריך להימצא קרוב יותר לרף התחתון של המתחם שנקבע. משכך, הוטל על שתיהן עונש של 5.5 שנות מאסר בפועל, ולצדו מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

טענות הצדדים בערעורים

27. סאוסן ושורוק מלינות על כך שלא ניתן די משקל להליך הטיפולי שעברו, ולחוות דעתו של המומחה הרפואי מטעמן. עוד נטען, כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שדחה את טענת המערערות בדבר קרבתן המנטאלית למצב של אי-שפיות, בפרט ביחס לשורוק, אשר לגביה מצטיירת תמונה של מצב נפשי ירוד. בנוסף נטען, כי היה מקום לייחס משקל רב יותר לכך שסאוסן ושורוק בחרו לשתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, דבר שחסך זמן שיפוטי יקר, כמו גם את העובדה שלא הפרו את תנאי מעצרן.

28. סאוסן מוסיפה ומלינה על שבית המשפט המחוזי לא ראה להבחין בינה לבין שורוק, חרף היקף המעשים הנרחב יותר של שורוק, וחומרתם היתרה, על פני מעשיה-שלה, וכי "היה מקום לקבוע בעניינה מתחם שונה, ועונש שונה, ויותר מופחת בהרבה מזה של [שורוק] ומשלא עשה זאת טעה בית המשפט קמא".

29. שורוק קובלת על שלא ניתן משקל לנזק ולפגיעה העלולים להיגרם למשפחתה, בפרט נוכח העובדה שהיא אם לפעוטה "אשר תצטרך להיות תקופה לא מבוטלת ללא כל

דמות אמהית, דבר העלול להותירה כ'ערער בערבה' וזאת על לא עוול בכפה, ובהקשר זה נאמר 'לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי כל אדם בחטאו יומת' [כך במקור – נ' ס']. עוד טוענת שורוק, כי שגה בית המשפט המחוזי שעה שבחר שלא לאמץ את המלצותיו של תסקיר שירות המבחן בעניינה.

30. המדינה טוענת בערעורה כי יש להחמיר הן עם סאוסן, הן עם שורוק. המדינה מבהירה אמנם כי היא "אינה מקילה ראש בעונש של 5.5 שנות מאסר שהוטל על המשיבות", אך סבורה כי העונש לא מבטא את מלוא חומרת מעשיהן, ואינו נותן משקל ראוי לריבוי המקרים, וכן "לפגיעות ולנזקים שגרמו [סאוסן ושורוק] במעשיהן האלימים לתשע פעוטות ולמשפחותיהם". עוד הוסיפה המדינה, כי נפלה שגיאה בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בכך שלא ניתן משקל ראוי לפגיעה הקשה שמעשי המערערות יצרו בתחושת הביטחון של הציבור; לצורך בהרתעת הרבים; ולקושי שבחשיפת עבירות אלימות והתעללות המבוצעות בפעוטות, אשר תלויים באופן מוחלט במטפלים בהם. זאת ועוד, לטענת המדינה, היה על בית המשפט המחוזי לשוות לנגד עיניו את מגמת ההחמרה בפסיקת בתי המשפט בעבירות של התעללות ותקיפה של פעוטות. נוכח כל השיקולים הללו מבקשת המדינה שנחמיר עם סאוסן ושורוק, ונשית עליהן עונש כבד יותר.

דיון והכרעה

31. שקלתי את טענותיהם של באי-כוח הצדדים, עיינתי בהכרעת הדין ובגזר הדין ולאחר שנתתי דעתי לכלול נסיבות העניין, באתי לכלל מסקנה כי דין ערעורן של סאוסן ושורוק – להידחות, ואילו דין ערעור המדינה – להתקבל.

32. כידוע, נקודת המוצא היא כי ערכאת הערעור לא בנקל תתערב בגזר הדין של הערכאה הדיונית, אלא במקרים של סטייה ממשית ממדיניות הענישה הראויה (ראו: ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 26 (3.12.2015); ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 18 (27.4.2022)). לנוכח חומרתן הרבה של עבירות ההתעללות והתקיפה, ובשים לב לנסיבות ביצוען, סבורני כי המקרה דנן נמנה על אותם מקרים חריגים, המצדיקים את התערבותנו בגזר הדין, ושומה עלינו להחמיר בעונשן של סאוסן ושורוק. יחד עם זאת, מצאתי כי החמרה זו ראוי שתהיה מתונה, בזכרנו את הכלל הקובע "שאין זה מדרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין" (ע"פ 816/10 גולד נ' מדינת ישראל, פסקה 109 (3.9.2012); ע"פ 5836/22 יוגב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (4.4.2023) (להלן: עניין יוגב)).

33. על פי מצוות המחוקק, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא עיקרון ההלימה, שמשמעותו "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של

הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40 ב לחוק העונשין). בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה שבעבירות התעללות ותקיפה של קטינים, על אחת כמה וכמה כאשר הן מבוצעות על-ידי מטפלו של הפעוט – מי שהיה אמון על טובתו ורווחתו (ע"פ 5986/08 כחלון נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (10.11.2008) (להלן: עניין כחלון); ע"פ 4302/18 בוקשטיין נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (21.1.2019) (להלן: עניין בוקשטיין)). אכן, כפי שציין בית המשפט המחוזי בגזר הדין, חומרה יתרה זו הובילה בשנים האחרונות למגמת החמרה בבתי המשפט, אשר גוזרים עונשי מאסר משמעותיים, אף על עבירות אלימות שאינן מצויות ברף הגבוה, ככל שאלה מופנות כלפי קטינים או חסרי ישע.

34. מגמה זו עולה בקנה אחד עם תיקון 143 לחוק העונשין, שתוקן רק לאחרונה (חוק העונשין (תיקון מס' 143 הוראת שעה), ס"ח 2998, התשפ"ב-2022). עניינו של התיקון בקביעת עונש מזערי בעבירות התעללות בקטין או בחסר ישע (ראו: סעיף 1368 (ב) לחוק העונשין), והגם שהתיקון אינו חל בענייננו, הוא מלמד על יחסו של המחוקק לעבירה זו, ומבהיר את שאיפתו לבער נגע רע זה.

35. בראי מגמה זו, נראה כי בית המשפט המחוזי הקל עם סאוסן ושורוק יתר על המידה. אכן, צודקת המדינה, קשה להפריז בחומרת הפגיעה בערכים המוגנים. היטיב לבטא זאת השופט א' לוי בעניין כחלון: "המערערת נטלה על עצמה תפקיד שספק אם יש אחראי ממנו – לחנך עוללים וילדים שאין רכים מהם בראשית דרכם. זהו תפקיד המחייב את העוסק בו למיומנות, נשמה-יתרה, ובעיקר אהבה וסבלנות שאין להן קץ, כי הרי מדובר בילדים שחלקם אף טרם למדו לבטא את עצמם. למרבה הדאבה, נדמה כי המערערת נעדרת כל אותם כישורים, ובמקום להעניק לפעוטות אכסניה חמה ואוהבת, היא הפכה את חייהם של אחדים מהם לסיוט מתמשך [...] יהא עונש זה לנגד עיניהם של כל מי שמבקש לעסוק בחינוך, ובמיוחד בגיל הרך, כדי שמעשים מסוג זה לא יישנו" (עניין כחלון, פסקה 12).

36. מעבר לכך, הצורך להחמיר עם סאוסן ושורוק נובע גם מהצטברות הנסיבות החמורות הסובבות את ביצוע העבירות: האופי האלים של המעשים; הישנות המקרים פעמים רבות; ריבוי נפגעי העבירה; גילם הרך של הפעוטות; פערי הכוח האדירים; יחסי התלות המובהקים, וחוסר הישע של הפעוטות; ניצולן של סאוסן ושורוק לרעה את האמון שניתן בהן; האכזריות שביטאו במעשיהן, והאדישות נוכח סבלם של הפעוטות.

37. הנזקים שנגרמו לפעוטות, כבר בשלב זה, עקב עבירות התקיפה והתעללות – רבים וכואבים. כפי שמצטייר מתסקירי נפגעי העבירה – האלימות יצרה אדוות של פגיעה, במעגלים הולכים ומתרחבים. המעגל הראשון – הנזקים הפיזיים שנגרמו לפעוטות. בעניין זה מצאתי לשוב ולהזכיר את מצבו הרפואי של הפעוט ש"ג, אשר סובל

מצניחה בעין שמאל, וקיים חשש לליקויים שנגרמו לו בשמיעה. הפעוט ש"ג אף מצוי בבירורים רפואיים, ובכללם בירורים נוירולוגיים בחשד לתסמונת התינוק המנוער, בירורים אורולוגיים מחשש לקרע באזור האשכים, ובירורים אורתופדיים מחשש לפגיעה בשלד. כפי שפורט בתסקירים בהרחבה, גם לפעוטות אחרים נגרמו נזקים פיזיים בדרגות חומרה שונות.

38. המעגל השני (לא בהכרח בסדר חשיבות) – הנזקים הרגשיים, הנפשיים וההתפתחותיים שנגרמו לפעוטות. נזקים אלו, שאף הם פורטו באריכות בתסקירים, באים לידי ביטוי במשרעת רחבה של התנהגויות, ובכלל זה קשיי השתלבות חברתית, אגרסיביות ותוקפנות, התעניינות מופחתת בפעילויות, חשדנות כלפי זרים, הימנעות חברתית, נסיגה התפתחותית, הפרעות שינה, קשיי ריכוז, בהלה, דריכות, רגזנות, התקפי זעם, ועוד. שנות החיים הראשונות הן שנים מעצבות, שבהן אדם מפתח את אישיותו, מתחיל להפנים ערכים וכללי התנהגות חברתיים, ולקשור אינטראקציות עם החברה. כפי שתואר בתסקירים בהרחבה, הטראומה שנגרמה עקב ההתעללות מצד המערערת, שהיו אמונות על יצירת סביבה בטוחה עבור הפעוטות, מובילה לפגיעה בחוויה כי העולם הוא מקום בטוח, ופוגעת באפשרות לבנות בסיס איתן להתפתחות תקינה של הפעוטות.

39. אדוות הפגיעה הרחוקות, המעגל השלישי, כוללות את בני משפחותיהם של נפגעי העבירה. רבים מהורי הפעוטות חוו רגשות אשם, תחושות של חוסר אונים, תסכול ופחד, אבדן אמון במטפלים. מלבד זאת, הצורך לשקם את ילדיהם, באמצעות טיפול בנזקים הגופניים והנפשיים – הוטל על ההורים. אצל רבות מן המשפחות התערערו גם מערכות היחסים פנימה, כאשר על רקע ההתמודדות עם תוצאות העבירות, ההורים נדרשו להקדיש תשומת לב רבה יותר לפעוטות שנפגעו, וממילא היו קשובים פחות לילדיהם האחרים. לא למותר לציין, כי בעקבות המקרה, חלק מן המשפחות נפגעו כלכלית; הן בשל עלויות הטיפול, הן בשל צמצום היקף שעות העבודה (שנבע מקשיים נפשיים של ההורים, או בשל הצורך להתפנות לטיפול בפעוט).

40. אם לא די בכל הנזקים האמורים, מרחף בחלל האוויר החשש אילו נזקים נוספים אורבים לפעוטות בעתיד, שהרי נזקים שונים יכולים להתגלות ולהתפרץ בהמשך חייהם. יפים לעניין זה דבריו של השופט ע' פוגלמן בעניין בוקשטיין: "טרם ניתן לעמוד על השלכות מעשיה של המערערת על נפש הפעוט, אולם, כפי שצוין בתסקיר נפגעי העבירה, טראומה חוזרת כזו שעבר הפעוט מידי המערערת עלולה לפגוע בהתפתחותו התקינה ולהוביל לתסמינים רגשיים ונפשיים קשים ביותר [...] לא זו בלבד שיש בכך כדי להגביר את חומרת מעשיה של המערערת, אלא שיש בכך כדי להגדיל את הנזק שנגרם למשפחת הפעוט. הורי הפעוט הפקידו בידי המערערת את היקר להם מכל – והיא בגדה באמונם. ניתן רק לתאר את

הצער ואת החרדה שעוד ילוו אותם בעתיד, ולקוות שישתקמו מהם" (שם, פסקה 8). יתכן שהנזקים שאנו מודעים להם כעת הם רק קצה קרחון, ואחריתם מי ישורנה?

41. פגיעה נוספת, במעגל רחב בהרבה, אשר נוגעת לציבור כולו, היא הפגיעה הקשה שגורמות פרשות כגון דא לתחושת הביטחון של ציבור ההורים לפעוטות ולקטינים, בכללותו. יום יום מפקידים הורים את היקר להם מכל בידיהם הנאמנות של אנשי חינוך וטיפול, זאת מתוך תקווה ואמונה שהילדים זוכים להגנה ולטיפול במסגרת החינוכית. אכן, על צוותי החינוך מוטלת מלאכה קשה, מתישה, ולעיתים שוחקת, והם עושים מלאכת קודש זו, במסירות, במקצועיות ובנאמנות. פרשות התעללות כמו זו שלפנינו מפוררות את האמון היסודי אשר ניתן בגורמים האמונים על טיפול בילדים, ומובילות לחשדנות כלפיהם, מבלי שדבק רבב במעשיהם. גם הפגיעה באמון שבין ההורים לצוותי החינוך היא נזק שצריך להילקח בחשבון הנזקים, וראוי כי יופנם במסגרת גזירת הדין.

42. כידוע, אף הצורך בהרתעת הרבים מהווה שיקול במסגרת גזירת העונש, כפי שמצווה סעיף 140 לחוק העונשין. בית המשפט המחוזי התייחס לכך, ואף ציין: "כי בעת האחרונה שכוחות העבירות גדלה באופן מדאיג והדבר מחייב את בתי המשפט להרתם כדי למנוע את הישנות המעשים במקומות ובזמנים אחרים". סבורני, כי נוכח מקרי הפגיעה בפעוטות הרבים, הפושים כנגד במקומותינו, אכן, כדרישת המחוקק, "יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם", ורובצת לפתחנו החובה למגר תופעה זו בבחינת "וּבְעֶרְתָּ הָרָע מִקִּרְבְּךָ" (דברים יז, ז).

43. נוסף על כך, בעניינו-אנו, שיקולי הרתעה חשובים ביתר שאת, מחמת תלותם המוחלטת של הפעוטות באחראים עליהם, ובשים לב לכך שהעבירות בוצעו בביתה של סאוסן, הרחק מכל עין מפקחת, ובשים לב לכך שהפעוטות אינם מסוגלים לספר על הפגיעות שחווי. אכן, חומרה יתרה נודעת למכות שניתנות במחשכים – "אָרוּר מִכָּה רָעָהּ בְּסִתָּר" (דברים כז, כד) – ואין מנוס מענישה מחמירה וכואבת על מנת שביצוע עבירות כגון דא לא יהיה כדאי (ע"פ 2421/21 ברמי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (7.7.2022)).

44. בערעורן, העלו סאוסן ושורוק מספר טענות על כך שבית המשפט המחוזי לא נתן משקל לנסיבות המקלות. עיינתי בגזר הדין, ומצאתי כי בית המשפט המחוזי התייחס במפורש לטענות המערערות, ואף אימץ אותן בטעמיו להקל עמן. אכן, בחר בית המשפט המחוזי שלא לאמץ את תסקירי שירות המבחן ככתבם וכלשונם, בפרט בעניינה של שורוק. אך כידוע, המלצת שירות המבחן, כשמה כן היא – המלצה, ואין בית המשפט מחויב לה (ראו: רע"פ 7570/21 אבו סוילם נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (11.11.2021); עניין יוגב, פסקה 8).

45. טענותיה של סאוסן – כי ראוי היה לערוך הבחנה בינה לבין שורוק – מקובלות עלי. אני סבור שהצדק עמה, ושגה בית המשפט המחוזי שעה שלא הבדיל בין שתיהן. אבהיר מיד: אני סבור שטענותיה של סאוסן מצדיקות להקל עמה, אלא שראוי להחמיר עמה פחות משיש להחמיר עם שורוק. אמנם, סאוסן היתה במעמד בכיר יותר בגן, ומצופה היה כי בתור אמה של שורוק, ובתור מטפלת מנוסה – תפעל אחרת; אך הצפייה בסרטונים ועיון בחומרים לא מותיר מקום לספק: מעשיה של שורוק היו אלימים יותר וביטאו אכזריות יתרה. זאת ועוד, הכרעת הדין מלמדת על כך ששורוק היתה שותפה ביותר מעשי התעללות ותקיפה מסאוסן. לצד העבירות אותן ביצעו בצוותא, הואשמה סאוסן ב-9 עבירות: 7 עבירות של תקיפת קטין על-ידי אחראי, ו-2 עבירות של תקיפה סתם. לעומתה, הואשמה שורוק ב-16 עבירות, חמורות יותר: 3 עבירות של התעללות ו-13 עבירות של תקיפת קטין על-ידי אחראי. לפיכך, דומני כי אין לגזור על שתיהן עונש דומה, ויש להחמיר עם שורוק, אף מעבר למתחם העונש שנקבע.

46. שקלתי את טענותיה של שורוק בערעור, בפרט נוכח תסקיר שירות המבחן המעודכן מיום 27.4.2023. לא אכחד, הרקע האישי, הנפשי והרפואי שלה אינו פשוט. מצוקתה אמיתית, והיא החריפה עם לידת בתה. ברם, דעתי בעניין זה כדעת בית המשפט המחוזי, וגם לאחר שעיינתי במסמכים, לא שוכנעתי בטענת שורוק, כי מידת שליטתה במעשיה כה קטנה עד כי מתקיימת בעניינה קירבה לסייג לאחריות פלילית. עם כל הכאב, לא אוכל גם לקבל את הטענה כי יש להפחית בעונשה של שורוק, נוכח הנזק שעלול להיגרם לבתה הפעוטה. אכן הפגיעה שתיגרם לפעוטה, על לא עוול בכפה, מצערת; אך ריצוי עונש ממושך, מאחורי סורג ובריח, נועד לא רק בכדי להשיב לשורוק כגמולה על פגיעתה החמורה בפעוטות, לא רק להלום את חומרת המעשים, אלא גם כדי להרתיע אחרים, ובכך, יש לקוות – לצמצם את הפגיעה שתיגרם לפעוטות רבים נוספים. נוכח חומרת מעשיה, דומני כי אין מנוס מהעדפת האינטרס החברתי הכללי על פני האינטרס האינדיבידואלי שלה (ראו: ע"פ 3625/11 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (6.11.2012)).

בטרם חיתום

47. פרשת ההתעללות לא היתה נחשפת מבלעדי אמו של ש"ג. מאז כניסת בנה למעון, ובמשך מספר חודשים, היתה שרויה באי-שקט, וחשה כי הדברים אינם כשורה. בתושיה רבה פעלה, באומץ לב, חרף לחצים רבים שהופעלו עליה בתחילה על-ידי גורמי הפיקוח על המעון במועצה המקומית, הורים אחרים, ואף סביבתה הקרובה. רק לאחר שהסרטונים הקשים נחשפו לעיני כל, היא זכתה לתמיכת בני משפחתה, ולהבנה מצד תושבי הישוב. לדבריה, עם הגשת התלונה במשטרה, החלו איומים מצד משפחת המערערות, אשר השרו אווירת פחד ומורא על חייה ועל חיי ילדיה. מחירים כבדים שילמו

בני משפחתו של ש"ג על מאבקם, וכך גם משפחות אחרות שבמרוצת הזמן התגייסו לעניין. מצאתי לנכון לציין את פעולותיהן האמיצות והנחושות, ואת עמידתן האיתנה – פעולות הראויות לשבח והוקרה. בטוחני, כי בזכותן נמנעו נזקים רבים.

48. אשר על כן, אציע לחברי לדחות את ערעורן של סאוסן ושורוק, להיעתר לערעור המדינה, להחמיר את עונשה של סאוסן, ולהעמידו על 6 שנים ו-9 חודשי מאסר בפועל, וכן להחמיר את עונשה של שורוק, ולהעמידו על 7 שנים ו-6 חודשים. שאר רכיבי גזר הדין, בכללם עונשי המאסר על-תנאי וניכוי ימי המעצר – יעמדו בעינם.

ש ו פ ט

השופט ע' גרוסקופף:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט א' שטיין:

אני מסכים.

ש ו פ ט

לפיכך הוחלט כאמור בפסק הדין של השופט נעם סולברג.

ניתן היום, כ"ט בסיון התשפ"ג (18.6.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט